

4. Zarzut czwarty, w myśl którego, przy odpowiednim uwzględnieniu różnorodności współistniejących dowodów, zarówno wewnętrznych jak i zewnętrznych, ale także wprowadzających w błąd wytycznych przed wykonaniem umowy oraz podczas jej wykonywania, wykryte w dowodach rozbieżności i luki powinny zostać pominięte lub przynajmniej sprowadzone do właściwego wymiaru, ale nie powinny prowadzić do całkowitego odrzucenia ze względu na to, że miały one charakter systematyczny, w szczególności w przypadku, gdy zgodnie z zasadą proporcjonalności należało je pominąć jako nieistotne lub mające znikomą wpływ.

- (¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. 2018, L 193, s. 1).
- (²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. 2012, L 298, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2022 r. – Sberbank Europe/SRB

(Sprawa T-450/22)

(2022/C 389/14)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sberbank Europe AG (Wiedeń, Austria) (przedstawiciel: O. Behrends, lawyer)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji SRB

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zgodnie z art. 264 TFUE decyzji SRB z dnia 1 marca 2022 r. w zakresie dotyczącym strony skarżącej;
- obciążenie SRB kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że SRB przekroczyła swoją kompetencję przyjmując decyzję w odniesieniu do strony skarżącej zamiast powstrzymać się od tego po stwierdzeniu, iż nie zostały spełnione przesłanki z art. 18 RSMR (¹).
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że SRB nie zagwarantowała stronie skarżącej prawa do bycia wysłuchanym.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że SRB nie przedstawiła wystarczającego uzasadnienia.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że SRB nie uwzględniła prawidłowo wymogów z art. 18 ust. 1 lit. b) RSMR.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że SRB i EBC nie rozważyły zawieszenia zobowiązań strony skarżącej.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, iż SRB naruszyła zasadę proporcjonalności poprzez brak uznania szeregu oczywistych i mniej uciążliwych alternatyw, w tym przekazania strony skarżącej innemu akcjonariuszowi.

7. Zarzut siódmy dotyczący tego, że SRB nie postępowała zgodnie z programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez żadnego ważnego powodu.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010

Skarga wniesiona w dniu 21 lipca 2022 r. – BASF i in./Komisja

(Sprawa T-453/22)

(2022/C 389/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: BASF SE (Ludwigshafen am Rhein, Niemcy), Dow Europe GmbH (Horgen, Szwajcaria), Nouryon Functional Chemicals BV (Arnhem, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci J.P. Montfort i P. Chopova-Leprêtre)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2022/692 z dnia 16 lutego 2022 r. zmieniającego, w celu dostosowania do postępu naukowo-technicznego, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin (zwanego dalej „zaskarżonym rozporządzeniem”) (¹) w zakresie, w jakim wprowadza zharmonizowaną klasyfikację i oznakowanie trzech substancji, a mianowicie N-karboksymetyloiminobis(etylenonitrylo)tetra (kwasu octowego) oraz jego soli pentasodowych i pentapotasowych (zwanym dalej razem „DTPA” lub „substancją”), to jest motywów 2 i 3, art. 1 i 2 i załącznika do zaskarżonego rozporządzenia w zakresie, w jakim dotyczą DTPA a w szczególności zapisów wprowadzonych załącznikiem do zaskarżonego rozporządzenia w części 3 załącznika VI do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającego i uchylającego dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (zwanego dalej „rozporządzeniem CLP”) (²) dla poszczególnych substancji:
 - N-karboksymetyloiminobis(etylenonitrylo)tetra (kwasu octowego);
 - (karboksylanometylo)iminobis(etylenonitrylo)tetraoctan pentasodu;
 - 2,2',2'',2''',2''''(etano-1,2-diyloinitrylo)pentaoctan pentapotasu.
- obciążenie strony pozwanej kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zaskarżone rozporządzenie zostało przyjęte z naruszeniem kryteriów klasyfikacji określonych w art. 36 ust. 1 i w sekcji 3.7.2.2.1 załącznika I do rozporządzenia CLP, ponieważ DTPA nie ma „rzeczywistych szczególnych właściwości wywierania niekorzystnego wpływu na rozrodczość”. Gdyby zaobserwowano pewne skutki rozwojowe u zwierząt narażonych na bardzo wysokie dawki DTPA, to takie skutki są „niespecyficzną drugorzędną konsekwencją działania”, która nie uzasadnia klasyfikacji jako substancji toksycznej dla rozrodczości.